

Nordatlanten

Det gode skib SARFAC ITTUK skulle efter endt værftsoophold i Danmark sejle til Grønland for at genoptage sin normale kystfart i sæsonen 2002.

Det var oplagt at prøve at kombinere dette med et krydstogt, der passende kunne beskrives som en gentagelse af Erik den Rødes færd fra Skandinavien over Færøerne og Island til Grønland.

Med 45 passagerer startedes turen således fra Langelinie den 24. april 2002.

Første etape fra København til Bergen foregik i roligt vejr og solskin den første dag med den flotteste solnedgang over Skagen. Anden dagen oplevedes tågen langs den norske sydkyst, således at man desværre ikke kunne se de flotte fjelde. Deltagelse i en redningsaktion tæt på kysten åbenbarede dog det norske grundfjeld i disen.

Bergen var første mål, hvor vi bl. a. besøgte Edward Griegs hjem, og ellers fik ”gjort” den smukke historiske by, bedst karakteriseret ved Bryggen.

Næste mål var Sognefjorden, hvor vi lagde ind ved Flåen. Herfra går en bjergbane, som bragte os over snegrænsen.

Panoramaet i denne fjord er helt unik.

Det store hav skulle atter krydses, stadig i nogenlunde fint vejr, karakteriseret ved at dønningerne dog var store nok til at medføre en konstant rulning.

Men disse strabadser blev helt opvejet af et en flot dag i klart vejr på Færøerne. Her ses Hestø.

Der gennemførtes en bustur med efterfølgende tid til gåtur i Thorshavn.

Efter næsten et par døgn på havet var det nu det islandske flag, der vajede i formasten som tegn på at vi lå i islandsk havn, nemlig Vestmannaøerne.

Også her blev der budt på sightseeing og filmforevisning, hvor de vulkanske aktiviteter på stedet blev illustreret på ret skræmmende vis.

Selskabet fortsatte herefter til Reykjavik og Grønland uden min deltagelse, men det er en helt anden historie.

Vestmannaøerne er et ret barsk sted med ægte havklima, en meget stor moderne fiskerflåde og hvor man lever på vulkaner i bogstavelig forstand.

Luffe